

Det danske pigespejderkorps

Nr. 3

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af

Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør Ella Breinholdt
Iversen, Gartnervænget 3,
Svinninge Sj.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkeltabonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før
bladet skal udkomme.

Desværre bliver det nødvendigt at minde om, at der ikke i »Pigespejderne« kan optages indlæg, som er anonyme. Et hvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at kunne finde optagelse. Anonyme indlæg går lukket i papirkurven.

INDHOLD Nr. 3 1966

Kære læsere!	42
Indbydelse til træning..	42
Annesofie fortæller	43
Bølle beretter	45
Patruljeførertræning ...	47
Patruljeførerlejr	47
Tovværkshusflid	48
Hold gryden i kog — med nye mad	52
Månedens diskussion ...	54
Sommerjob	54
Orkesterstævne	55
Småtterier	56
Trækningsliste	56
Månedens tur	57
Postbox	58
Det stod i avisen	58
Tinka	58
Læsehesten	59

Kære læsere!

Jeg kan ikke tænke på april uden at komme til at tænke på tre ting: Sct. Georgsdag — Bjørnsøns digt „Jeg vælger mig april“ — påsken og dermed også på Grundtvigs lidet sungne salme „Påskeblomst, hvad vil du her“.

Et underligt sammensurium vil I sikkert sige — uden noget som helst, der kan binde disse tre ting sammen. Tilsyneladende. Dog, de har een ting til fælles: optimisme og forventning.

Sct. Georgsdag får mig altid til at glædes til det nye spejderår, til at stille forventninger om alt det, vi skal nå og opleve inden næste Sct. Georgsdag. Det giver også anledning til at se tilbage på det år, der snart er gået. Måske har vi ikke nået alt det, vi gerne ville, men desto mere grund er der til at tage fat med fornyede kræfter i det nye år. Måske hænger forventningerne noget sammen med, at pointen i legenden om Sct. Georg og dragen lover noget positivt.

Den næste ting var Bjørnstjerne Bjørnsons digt „Jeg vælger mig april“. Måske kender I det? Første vers lyder sådan:

*Jeg vælger mig april!
I den det gamle falder
i den det ny får fæste,
det volder lidt rabalder —
dog fred er ej det bedste,
men at man noget vil.*

Det lyser da også af forventning. Det

fortæller noget om, at man ikke bare kan sidde, som en flok slove padder, og vente på, at noget kommer til een. Man må selv gøre en indsats, for at få alt det nye til at gro i vor lille verden. Det er en optimistisk udfordring, som vi må modtage.

Men det sidste så da — påsken og Grundtvig — hører det hjemme her? Giver påskens ord om Kristi opstandelse os da ikke et budskab fuld af forventning? Et løfte, der bringer lys.

Grundtvig bruger i sit meget lange digt „Påske-Lillien“, skrevet på en tid, hvor Grundtvig selv var meget nedtrykt, påskeliljen, blomsten „uden duft og pragt og skær“, som et symbol på påskens betydning. Den upågtede „bondeblomst fra landsbyhave“ bliver i digtet til tegnet på livet, som genopstår. Det siges i et af de sidste vers sådan:

*O, hvor est du mig dog kær
bondeblomst fra landsbyhave!
Mer end rosen est du værd,
påskeblomst på fædres grave!
Sandt dit budskab er om vår,
om et helligt jubelår,
som hver ædel blomst af døde
skal forklares igenføde!*

Der stråler forventning og optimisme ud af disse linjer.

Der har været forventning at finde i de tre her nævnte ting, — en forventning som forstærkes af, at det nu for alvor går mod vår. — Og måtte vore forventninger blive frugtbargjorte i vort virke i det kommende år.

ella.

Kære patruljeførere og assistenter!

Vestsjællands distrikt indbyder til patruljeførerlejr ved Stignæs strand (Skelskør) i tiden fra den 18.-25. juli 1966.

Har du lyst til at møde kammerater fra andre egne af landet i en spændende og lærerig lejr?

Er du mindst 13 år og 2. klasse spejder, og påtænker at blive i din trop som PF eller assistent næste år?

Så må du bede din tropsfører om at sende dit navn, adresse, alder og dygtighedsgrad til fru Ane-Lise Søvendahl-Petersen, Degnehusene, Jyderup, inden 20. april.

Du vil så senere få tilsendt et udførligt lejrprogram, dog må jeg hellere tilføje, at prisen er kr. 60,00 plus befordring.

Mange venlige hilsener og forhåbentlig på glad gensyn.

Lis Bang.

ANNESOFIE FORTÆLLER:

Prinsessen, der var vågen, modig og ren

Som årene gik og jeg blev en gammel spejder, var der en person i Sct. Georgssagnet, som jeg kom til at tænke mere og mere på. Og det er den lille prinsesse.

✕

Ud over landet har jeg mange gange, når det var forår som nu, fortalt jer historien på min måde, og mindet jer om, at hun var nok en tanke værd, den unge 16-årige pige, som efter sagnet tilbød at ofre sig til det uhyre, der hærgede landet, og nu og da krævede sit menneskeoffer.

❧

I virkeligheden burde hun være *pigespejdernes* forbillede, men vi ved ikke engang, hvad hun hedder.

❧

Det er soleklart, at en ridder som Georg må være alle raske drenges ideal og mænds forbillede. Det er et menneske, der har svoret, at han vil kæmpe imod det onde i verden til sine dages ende. Og han glemmer det ikke. Han siger ikke en dag, at nu har han fældet så og så mange drager, så og så mange andre former for ondskab, nu må det være nok, nu kan han hvile sig som pensionist og drømme om sine sejre. Han bliver ved til sine dages ende, siger beretningen. Og før han drager ud på sin ridderfærd, forbereder han sig, som man må, til sådan en kamp. Han øver sig i våbenbrug, til han til fuldkommenhed kan bruge en lanse, et

sværd, bue og pil vel også. Han ved også, at han hele tiden skal holde sine våben i orden, de skal være skærpede, de skal være blanke, de skal være i orden, når han skal bruge dem, og han skal vide, hvilket våben, den enkelte situation kræver. Han skal også være en god rytter, kende sin hest og dens ydeevne.

❧

I sagnet ved vi, han kommer frem, ligesom dragen skal til at falde over sit bytte, han griber sin lanse og fælder dragen i ét hug, for han ved også, hvor det onde skal angribes.

❧

Det er forbilledligt at have forberedt sig på alle måder til kampen og at have mod til at give sig i kast med en fjende, der kan synes både større og farligere.

❧

Men det mest bemærkelsesværdige i historien om ridderen, er trods alt den omstændighed, at han bliver ikke og modtager det taknemmelige folks belønning, prinsessen og det halve eller hele kongerige – han drager videre til nye opgaver, han må følge det løfte, der er retningsgivende for hans liv.

❧

Det er alt sammen noget, vi kan lære noget af, tænke over og prøve på i vore mindre forhold at leve op til.

❧

Men så er det, jeg siger til jer, at I ikke må glemme pigen på de 16 år, der har meldt sig frivilligt og med intet mindre end sit unge liv som indsats. Tidligere havde de trukket lod om, hvem der skulle være dragens bytte denne gang. Det har været en gru og rædsel hver gang, hvem falder loddet på? Bliver det mig? Bliver det vores barn? Det har været lammende forfærdeligt at blive den, der trak loddet! Der skal ikke så megen fantasi til, for at tænke sig al den gråd, al den fortvivelse, hver eneste lodtrækning har ført med sig.

❧

En dag melder en sig frivilligt. Efter nogle beretninger gør hun det, fordi hun synes, hun er skyld i landets ulykke, hun fandt engang sådan en lille

silkeblød morsom larve, hun tog den med hjem, hun fodrede den og troede måske den ville blive en sommerfugl, men den groede og blev det onde uhyre. Hvad enten historien nu er den ene eller den anden, så møder vi i sagnet et menneske, der frivilligt vil gå i døden for de andre. Måske har hun været en prinsesse, måske en anden ung pige med ellers udsigt til et langt og indholdsrigt liv som andre unge piger. Vi ved ikke, hvad hun hed, og det er godt sådan: hun er en af de mange anonyme, der påtager sig et offer for at redde mange andre.

❧

Jeg synes, hun er pigespejdernes ideal, hun den navnløse, der ikke går over i historien med helteglorien om sin pande, for hun er blevet en slags biperson i beretningen, blegner ligesom ved siden af det vældige, der sker for hendes øjne, ridderen på hesten, blinkende våben, dragekamp, brag, bulder og udryddelse.

❧

Vi trækker nu hende frem af glemselen på årets Sct. Georgsdag. Vi tænker os hende stående der på vej ud af byporten i sin hvide kjole og med en buket af forårets nye blomster, dem hun havde plukket sig for ligesom bare at tænke på, hvor verden var smuk, hvor det havde været dejligt at leve i 16 unge rige år. Hun var bange som alle de andre, der havde skullet gå eller slæbes ned ad den frygtelige vej, men hun havde også i sig det mod og den tro, der skal til for at bringe det største offer, man kan bringe, sit unge liv.

❧

Hvordan det gik *hende* senere, melder historien ingenting om, men hun havde vist andre, hvad et menneske kan præstere, når det er bedst, og hun har nok evnet senere at vise, at den ganske almindelige hverdag kræver også mod af os alle i det stille, hvor der ikke er drager at synge om og berette om ned gennem fjerne tider. Og det er nu engang hverdagen, der er den vigtigste.

Simonephi

BØLLE BERETTER OM:

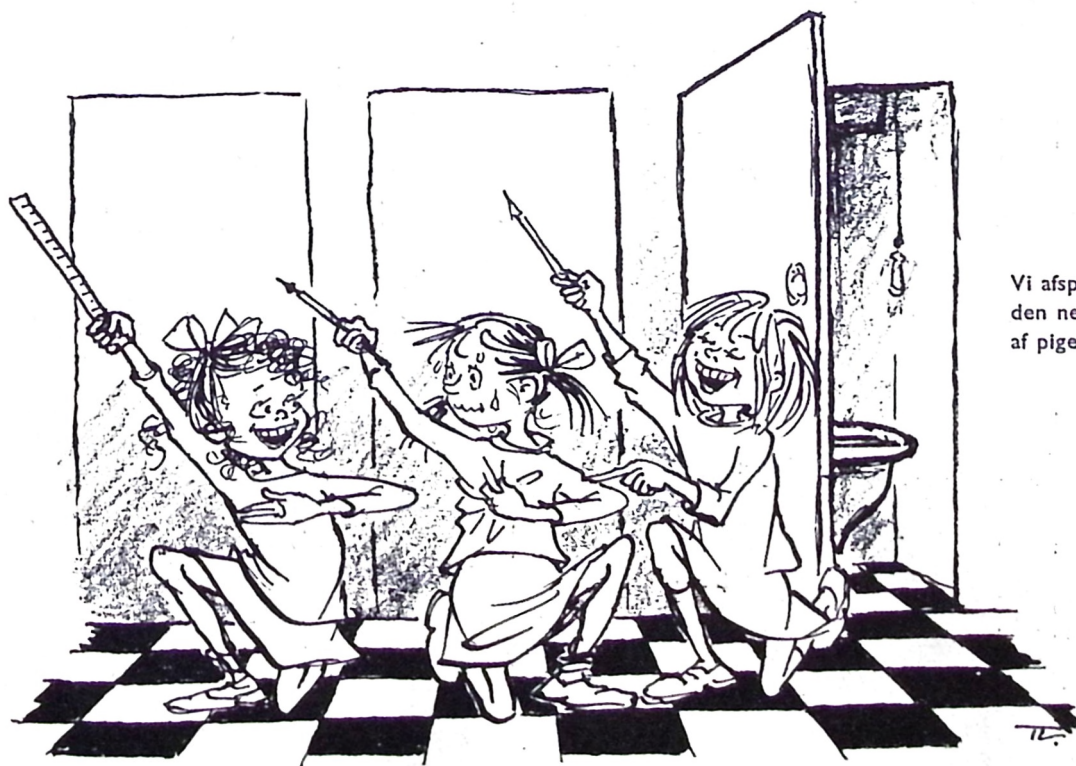
Spejderfesten

Hvert andet år plejer vi på denne tid af året at holde en spejderfest. Susan plejer at sige, at vi gør det „For at vise troppens ansigt udad til, styrke troppens sammenhold indad til, og for at give tropskassens kontante beholdning et lille skub opad til“, men hun har det også altid med at sige så mange smukke ord på de rigtige steder.

Vi begyndte allerede forberedelserne før jul, hvor vi startede de sædvanlige diskussioner om, hvad vi i det hele taget skulle spille. Vi i vor patrulje kæmpede bravt for, at vi skulle få lidt fornyelse i repertoiret. Nu har vi i alle de år, jeg kan huske, kørt på de sædvanlige spejdersketches, og de hænger os langt ud af halsen. Vi ville så gerne have noget nyt. I skolen spiller vi noget helt andet, noget meget mere avanceret, hedder det vist. Sådan noget med fem døde mennesker, som sidder i en dagligstue og siger underlige ting til hinanden,

men det kan man ikke gøre til en spejderfest, siger de, der har forstand på det. Så foreslog vi, at vi kunne opføre en operette eller sådan noget lignende, det ved jeg da, at man før har gjort til en spejderfest, for min mors gamle trop har engang opført „Annie, get your gun“ med min moster som Annie. Men det fandt tropsrådet heller ikke var nogen god idé, for vi kunne ikke finde nogen, der ville og kunne spille til, og man mente, at det kneb med tilstrækkeligt mange sangbegavede spejdere i troppen, og det har de måske ikke helt uret i.

Resultatet blev altså, at vi fik det sædvanlige, som det også lader til at publikum er glade for, hvor vi havde en sketch med en ridder og en skønjomfru, der står og kvæder til hinanden i hver sin ende af et borgtårn. Vi havde også de traditionelle blåmejsoptrin med „Ti små negerbørn“ og den med „Kan du bage kager“, og hvor det altid gør

Vi afspærrede
den nederste del
af pigernes toilet ...

Jeg havde nok
at tænke på
resten af dagen
- højre ben frem ...

mest lykke, når den agerende falder ud af rollen, opdager det et sekund efter, bliver rædselsslagen, stopper hele hånden ind i munden og siger „Gu-u-u-d“.

I vor patrulje er det kun Tvilling, som er i stand til at synge lidt mere end bare til husbehov. Derfor bliver hun altid voldsomt udnyttet til tropsfesterne. Hun skulle være med til alle korsangene, til en operaparodi og til et „syngestykke“ med „De tre Musketerer“, og med det vanheld, der altid forfølger Mågepatruljen, så kan I jo nok regne ud, at den dag, hvor festen skulle løbe af stablen, vågnede Tvilling om morgenen med influenza og 39 i feber. Da var gode dyr rådne!

Tvillings deltagelse i korsangene var ikke strengt nødvendig, der kunne vi jo nok klare os foruden hende; men hvordan skulle vi få Musketerer-nummeret og operaparodien til at gå, når vi nu manglede en trediedel henholdsvis halvdelen af de medvirkende, og mellem os sagt - ikke den ringeste trediedel eller halvdel!

I skolens første frikvarter fik jeg fat i de to andre musketerer, som går i samme klasse som Tvilling, og de lovede så, at de ville forsøge på at lære mig op som musketerer i løbet af dagen. Først skulle jeg lære tekst og melodi, og jeg havde jo hørt begge dele adskillige gange i de sidste måneder; så det klarede vi på et enkelt frikvarter, men så kom pro-

blemerne først for alvor. Nu skulle jeg til at lære koreografien. Pointen i hele nummeret bestod i, at disse tre musketerer, samtidig med, at de sang sangen, foretog nogle trin og bevægelser, som gerne skulle være helt ens og samtidig for dem alle tre. Vi afspærrede den nederste del af pigernes toilet resten af dagens frikvarterer, og Betina og Høg stod vagt for at forhindre uvedkommende tilskuere i at få adgang. Der stod vi så hele dagen og øvede os; højre ben frem, se til venstre, træk kården, et skridt tilbage, ned på højre knæ o.s.v. Jeg var fuldstændig udslidt, da jeg gik fra skole. Det er meget anstrengende at være kordame, det skal jeg garantere jer for.

Jeg gik op til Tvilling på vejen hjem for at se, hvorledes hun havde det, og for at fortælle hende, at nu var Musketerer-nummeret så godt som reddet. Hun havde det ikke godt, hun lå der i sengen med næsen oppe over dynen og så syg ud, og vi talte længe om, hvem der kunne redde operaparodien. Det var straks sværere at finde ud af, den var ikke til at lære i løbet af et par timer, og jeg vidste jo godt selv, hvor svært det var for mig at springe ind i den meget lettere musketererrolle med kun få timers varsel. Med tungt sind gik jeg derfra og over til Susan for at fortælle hende, at vi nok blev nødt til at stryge operaparodien.

Nå, jeg havde ellers nok at tænke på resten af dagen. Højre ben frem, se til venstre, træk kården, et skridt tilbage, ned på højre knæ o.s.v., jeg prøvede det igennem et utal af gange, men jeg synes ikke, jeg blev sikrere i det. Jeg var overbevist om, at det hele ville blive en dundrende fiasko.

En halv time før end tæppet skulle gå kom Susan styrtende ind i salen med armene svingende vildt i luften.

„Tvilling kommer, Tvilling kommer“, råbte hun, „hendes far har lige ringet, han kører hende herover, fem minutter før end hun skal på scenen i operaparodien, og så snart den er færdig kører han hende lige hjem i seng igen!“ Jeg skal love for, at det satte humøret mange grader op, og der var lige som lidt ekstra smeld over åbningssangen, der kort efter indledte tropsfesten for en fyldt sal.

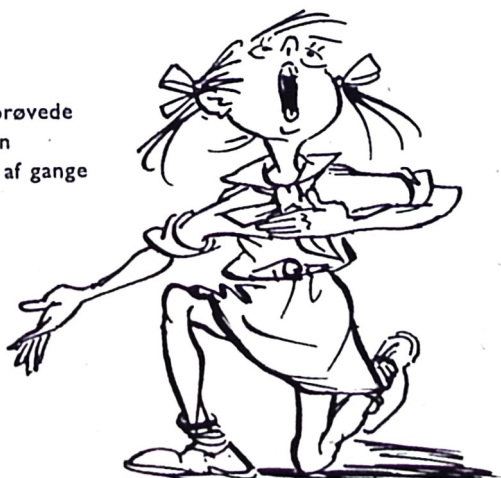
Musketerer-nummeret var et af de første, heldigvis, ellers havde jeg vist fået et nervesammenbrud. Jeg blev majet ud med strudsfjer i hatten og et lille koket overskæg, og så marcherede vi tre taktfast ind på scenen med kården løftet i højre hånd. Min kårde var lånt i Gemses onkels samling af tibetanske stikvåben, og den var tung som en kirkeklokke, jeg var helt følelsesløs i armen, da jeg

havde båret den over mit hoved scenen rundt. Vi sang og vi fægtede, og det gik ret godt med alt det her med højre ben frem, se til venstre, ned på knæ o.s.v., jeg var helt stolt, over alt det jeg havde kunnet nå at lære, og jeg synes, det er lidt uretfærdigt, at det, der vakte allerstørst jubel i hele det nummer, det var da de to andre drejede højre om, mens jeg i et sekunds uopmærksomhed drejede venstre om. Er det ikke lidt uretfærdigt? Jeg lærte i løbet af otte timer 4 vers og 273 trin og gebærder udenad, og det klappede man jævnt af, men at jeg i gebærd nummer 274 tog fejl af højre og venstre, det er man ved at dø af grin over!

Tvilling kom, som lovet, lige før end hun skulle på scenen. Det var ganske unødvendigt at sminke hende, hun lignede lige billedet på den klassiske danske bondepige, hvid som mælk og rød som blod, og med store tindrende øjne. Hun spillede på sin rutine; der kan man se, hvor meget det betyder, at man har lært sin rolle grundigt. Hun svævede som en lille alfepige hen over gulvet og så hverken til højre eller til venstre. Om vi så havde sendt en mus ind på scenen, tror jeg slet ikke, hun havde bemærket den, og så må hun være syg, for hun plejer at kunne lugte mus på kilometres afstand.

Alt i alt kan det vist siges at være en god tropsfest, og vi fik næsten alle sammen lov til, bogstaveligt talt, at hvile på vore laurbær bagefter. Der var nemlig adskillige, der som jeg næste dag vågnede op med feber og rester af Tvillings influenza. Men hvad gjorde det, nu havde vi jo i hvert fald fået nået at vise troppens ansigt udad til, styrke troppens sammenhold indad til og at give troppens kontante kassebeholdning et lille skub opad til.

... Jeg prøvede
det igen
et utal af gange

Patruljeførertræning

Frederiksberg og Midtjyllands distrikter afholder patruljeførertræning på korpsets dejlige lejrplads TROLDHØJ på Als i Sønderjylland i tiden 10.—16. juli 1966.

HAR DU:

II. klasse prøven?

En skarp dolk?

Et silvakompas?

Mod på livet?

Et godt humør?

så er du velkommen til at deltage i patruljeførerlejren.

Lejren koster kr. 60,00, men lad det ikke afskrække dig, — tal med din tropsfører om det.

Tilmelding og depositum kr. 15,00 afleveres snarest og senest den 5. maj 1966 til distriktschef, fru Esther Ulriksen, Dianavej 29, København, Vanløse. Pengene bedes indbetalt på giro nr. 317 79.

Husk at din tropsfører skal attestere din tilmelding.

Når tiden nærmer sig, vil du høre nærmere fra os.

Med spejderhilsen
Ems og Rikke.

★

PATRULJEFØRERLEJR

Københavns distrikt indbyder til patruljeførerlejr på korpsets lejrplads Trolldhøj på Als, i tiden 25.—31. juli. Deltage kan PF og PA fra hele landet, men antallet er begrænset — kun de første 100, der melder sig, kan komme med.

Lejren ledes af DC Else Henriksen, Sønderbro division og DC Inger Margr. Mensen, Hellerup division.

Tilmeldelsen, som skal sendes gennem jeres tropsfører til DTC Rigmor Schiødt, Svalevej 31, Hellerup, inden 15. april, skal indeholde tydelig navn, adresse, alder (mindst 13 år), dygtighedsgrad (mindst 2. kl.).

Lejren koster 60,00 kr. Frirejse må hver enkelt søge gennem skolen.

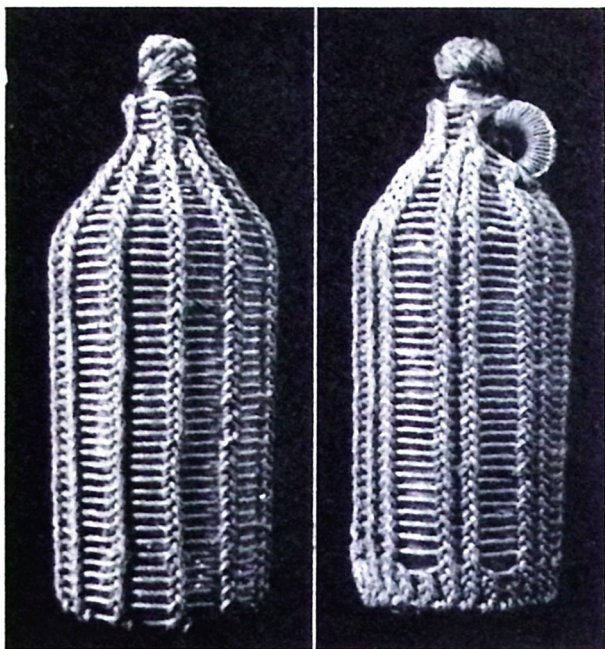

Fig. 1: To vin- eller vanddunke klædt med lukket halvstikskatning. De fortæller lidt om variationsmulighederne i mønsteret. Katningen er her påbegyndt ved overgang til bunden og afsluttet ved halsen. Bagefter er de klædt i bunden med katning, der er påbegyndt udefra. (Se fig. 4 t.v.). Hanken er klædt med „svineryg“, som vil blive omtalt senere.

Tovværkshusflid

med Niels Næve ©

Halvstikskatning II.

Lukket halvstikskatning

Denne katning er måske en lille smule sværere at udføre end den åbne halvstikskatning, men til gengæld byder den på mange flere variationsmuligheder, og den er særlig egnet til klædning af arbejder med uregelmæssig form, fordi afstanden mellem stikkene kan varieres. Der er ingen vanskelighed ved at få klædningen til at ligge fast. Tværtimod må man passe på, at halvstikkene ikke kommer til at ligge alt for tæt, og at hale dem alt for stramt. Regelmæssighed må tilstræbes.

Fig. 2 længst til venstre viser, hvorledes katningen kan påbegyndes akkurat som åben halvstikskatning. Der er taget en rundtørn om genstanden, og arbejdsgarnet er ført gennem det splejsede øje. Første runde udføres nøjagtigt som ved åben halvstikskatning, idet man tager en række halvstik omkring det første garn med regelmæssige mellemrum.

Fig 2 i midten viser påbegyndelsen af anden runde: Nålen med garnet føres under begge parter af det ovenfor liggende halvstik.

Fig 2 til højre illustrerer det regelmæssige sildebensmønster i lukket halvstikskatning, hvor halvstikkene er placeret meget tæt. I de fleste tilfælde kan man med fordel benytte større afstand mellem halvstikkene.

Dersom arbejdsgarnet slipper op, inden katningen er færdig, beknibes tampen under det allerede klædte, en ny længde arbejdsgarn tages i nålen, og dens tamp besættes ligeledes under det klædte, således at øgningen ikke ses i mønsteret.

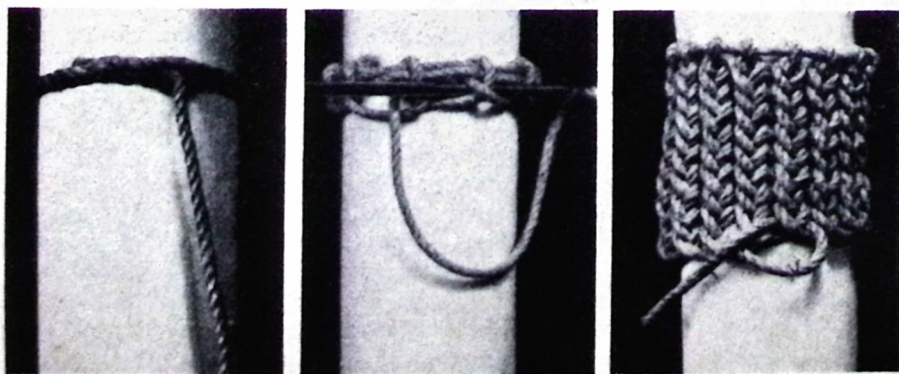

Fig. 2: Den almindelige fremgangsmåde ved lukket halvstikskatning. Se teksten.

Fig. 3: En kort solid træpind forsynet med en skråtstillet skrue, og man har en flaskeåbner. To tætsiddende skruer er dog bedre. Flaskeåbneren til venstre er klædt med lukket halvtikskatning, og de to andre med åben katning. Her ser man også fordelene ved at kunne lave et tyrkerknob.

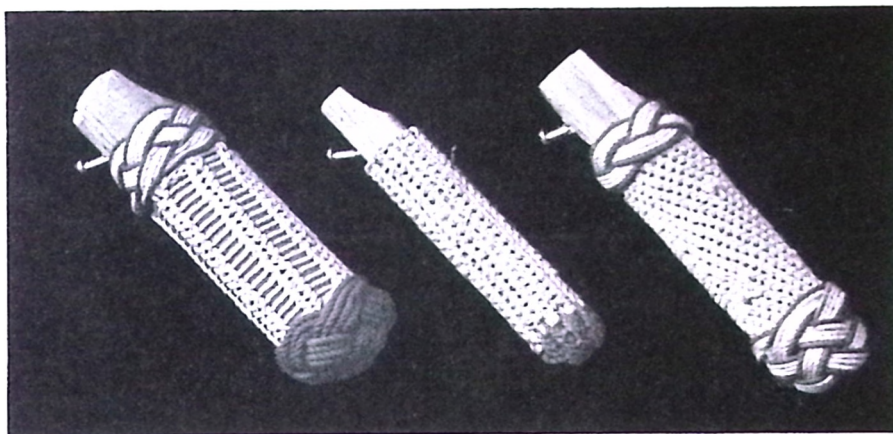

Fig. 4: En vanddunk skal helst klædes nogenlunde tæt i bunden, og klædningen er her påbegyndt ved dunkens kant med tætsiddende lukket halvtikskatning. Efter et par rækker går man over til at lave større mellemrum mellem halvtikskene, indtil man er kommet så tæt til centrum, som man synes nødvendigt.

Ved en lampe, som skal stå godt fast (f. eks. lampen fig. 5), kan klædningen med fordel afsluttes som vist på fig. 4 til højre. Garnets ende er beknæbet, og skal bagefter skjules oppe under arbejdet.

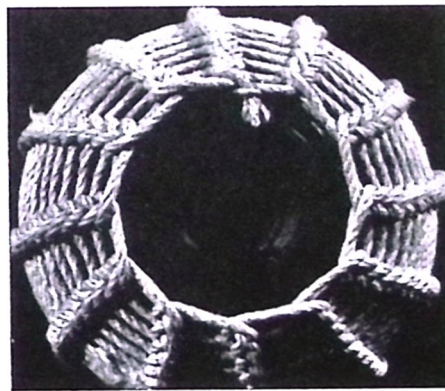
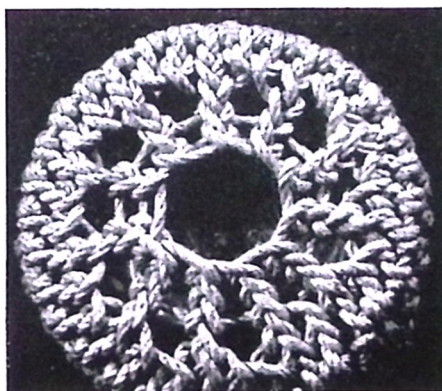
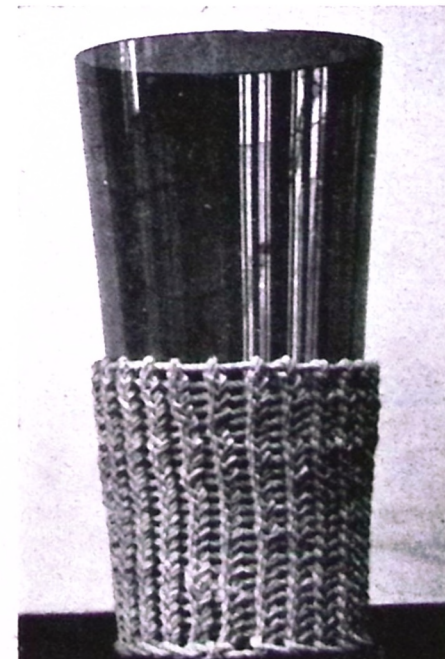

Fig. 5: Lampesoklen til venstre er en forhenværende rød-vinsflaske klædt med lukket halvtikskatning. Øverst er halsen dekoreret med et tyrkerknob, og nederst er arbejdet afsluttet som vist på fig. 4 til højre.

Lampefatninger (med ledning og andet tilbehør) beregnet til at skrue fast i en korkprop kan købes hos installatører eller i hobbyforretninger.

Fig. 6: Løstsiddende manchete udført som lukket halvtikskatning af hvidt bomuldsgarn. Den er beregnet dels som dekoration, dels som beskyttelse for hænderne, på glas beregnet til servering af meget varme eller meget kolde drikke.

Patrulje- HJØRNET

Skal der være orden, så lad der være orden!

„Fluerne“'s humør nærmede sig betænkeligt nulpunktet forleden, fordi de syntes, at det altid var så rodet i lokalet. „Hvepsene“, som havde møde dagen i forvejen, var nu bestemt heller ikke ordensmennesker, fastslog „Fluerne“. De slog på det overfor „Hvepsene“, men de svarede, at så skulle „Fluerne“ bare lige se, hvor „pragtfuldt“ lokalet så ud, når „Hvepsene“ overtog det efter „Myggene“. Mage til større rodeheder end „Myggene“ skulle man gå langt om lande for at finde. „Myggene“ selv sagde, at „der gik nu engang let mæl i alting“, og dermed hentydede de mindre fint til den fjerde patrulje „Møllene“ — efter systemet „det er ikke mig, det er min kollega“.

Kort sagt, situationen var ved at blive uholdbar og lidet spejdermæssig og for ikke at glemme temmelig rodet.

„Fluerne“ fik en god idé, og deres patruljefører fik hele patruljens tilslutning til at forelægge idéen for de andre tre patruljeførere og tropsføreren. Idéen gik kort og godt ud på at danne et „lokaleudvalg“, hvis fornemste opgave skulle være at sikre, at der blev lavet et ordensreglement og sikre, at det blev overholdt, så man kunne komme roderiet i lokalet til livs.

Både tropsføreren og de andre tre patruljeførere fandt, at idéen var mægtig, så ved et tropsmøde forelagde „Fluerne“'s patruljefører idéen for hele troppen.

„Lokaleudvalget“ skulle bestå af en spejder samt patruljeføreren fra hver af de fire patruljer og af tropsføreren, så det i alt kom til at bestå af ni medlemmer. Medlemstallet kunne udvides til 11 eller 13 eller gå ned til 7 alt efter, hvor mange patruljer, der var i troppen, men antallet skal være ulige, for at man kunne få et resultat, dersom der skulle opstå en situation, hvor det var nødvendigt at stemme.

Det blev vedtaget, at udvalget skulle mødes senere og tilrettelægge arbejdet. På dette møde blev man enige om, at tropsføreren skulle være „født“ formand for udvalget, d.v.s. at uanset hvem der er tropsfører, så er det altid den til enhver tid værende tropsfører, der er formand.

Dernæst blev man enige om, at det ikke skulle være udvalgets medlemmer, der selv skulle rydde op og gøre rent i lokalet, men derimod var det udvalgets første opgave at få patruljens andre medlemmer til at holde orden.

Udvalgets medlemmer skulle i deres egne patruljer sørge for at patruljerne ordnede deres udstyr og skrev en liste i to eksemplarer over, hvor meget hver havde. Den ene liste skulle patruljen beholde, den anden skulle tropsføreren have. Udvalgets medlemmer skulle påse, at skader på patruljens materiel blev udbedret — større skader skulle dog meddeles til tropsføreren. Og endelig skulle patruljerne gennem udvalget skrive til tropsføreren om hvilke ønsker de havde, om forbedringer af lokalet.

Alle disse ting blev nedskrevet i noget så fornemt som en „vedtægt“ for udvalget. Den første paragraf i vedtægten beskrev, hvad udvalgets formål var, den anden paragraf fortalte, hvad udvalget hed, hvor det

hørte hjemme, hvor mange medlemmer det skulle have og hvordan disse vælges. De følgende paragraffer berettede om, hvordan udvalgets arbejde skulle være og hvilken myndighed, udvalget havde overfor patruljerne.

Da den side af sagen var til ende, gik man over til at lave et ordensreglement for lokalet. Hver patrulje skulle således holde orden i sine skabe, rydde op efter brugen af lokalet, feje o.s.v., og een gang om måneden skulle lokalet gøres godt rent efter en plan, som tropsføreren lavede, så patruljerne fik hver sin måned.

Samtidig blev man enige om, at det vist var fornuftigt at indføre et strengt bødesystem med bøder for ikke at overholde ordensreglementets forskellige punkter. Bødepengene skulle bruges til udsmykning af lokalet, indkøb af fælles håndbøger til tropsbiblioteket og andre nyttige ting, der kunne komme hele troppen til glæde og gavn.

Lokaleudvalget er gået til opgaven med megen ildhu, og ve „Fluerne“, „Hvepsene“, „Myggene“ og „Møllene“, dersom der ikke er orden i lokalet!

De vandt - i første omgang

Der er nu foretaget lodtrækning mellem de troppe, flokke og seniorgrupper, der nåede at få de først tilsendte lodsedler i landslotteriet udsolgt og afregnet med korpskontoret inden den 21. februar.

1 patruljetelt med underlag blev vundet af 2. Randers trop.

Gavekort til depotet à 150 kr. blev vundet af følgende 10 troppe:

Benedikte trop	Veflinge trop
1. Århus trop	Gråsten trop
1. Folehave trop	Guldborg trop
3. Højbjerg trop	1. Vejle trop
Skjern trop	Skørping trop

100 kr. blev vundet af følgende 10 flokke:

Birgitte Gjøe flok	1. Holte flok
Baunehøj flok	2. Sundby flok
Svaneke flok	Kongsdal flok
1. Horsens flok	Ringkøbing flok
Humblebæk flok	1. Sjølund flok

100 kr. blev vundet af følgende seniorgruppe:

2. Sjølund seniorgruppe

Der blev skuret og
skrubbet overalt ...

PATRULJE-STAFETTEN

Denne gang er stafetten nået „Lynet“, I. Grenå trop, som skriver:

Her i „Lynet“ er vi seks medlemmer. Simse (patruljefører), Bjerre og Mik (patruljeassistenter), og til sidst de tre menige, „Dutter“, „Hansen“ og lille Bjerre (Bjerrers lillesøster). Vi holder patruljemøde hver torsdag aften kl. 19 i vores troplokale; men da der har været temmelig koldt her i

Tre af korpsskontorets søde piger optrådte i rollen som „Lykkens gudinder“ og foretog lodtrækningen — i dagens anledning med fornem fletningefrisure!

vinter, har vi 2 gange taget på slæde- og skøjtetur i stedet for, og vi har også været på travetur i snevejr, 18 km. Vi traver nemlig til vandreplassen, så kom ikke og sig, at vi ikke er sportspiger. Men vi har dog også normale møder, hvor vi over os i prøvestof, især morse og kortsignaturer har beskæftiget os meget. Vi leger af og til i slutningen af patruljemødet og synger meget. Vor yndlingsleg er 5-øres leg. Legen er svær at forklare, men I kan selv finde den i et gammelt nummer af „Pigespejderne“, hvis I har lyst til at lege den. Vi synes det er sjovt.

I oktober var vi på cykletur til Glatved kalkbrud, som ligger 20 km fra Grenå. På vejen ud punkterede „Mik“'s cykel, og vi havde desværre glemt vore lappegrejer. Vi gik hen til en smed, der boede i nærheden, for at få cyklen lappet, men han sov, og vi måtte så køre til det planlagte sted med „Mik“ på bagagebæreren. Heldigvis mødte vi en anden patrulje på vejen, og de havde lappegrejer med, så cyklen blev lappet i en fart. Men på hjemvejen punkterede den

for anden gang, så vi måtte til at lappe igen. Til trods for de to uheld, havde vi det vældig sjovt, og kom alle hjem i god behøvd.

Vores trop er for øjeblikket ved at spare sammen til et nyt tropshus, og derfor havde vi en spejderfest sidste år med underholdning, tombola, kaffe- og pølsebod m.m. Som underholdning havde vi lavet en pladeparade i stil med Otto Leisners, og vi havde også vittigheder med, som Otto Leisner sendte til os til den aften. I november havde vi avisindsamling, hvor vi tjente 1500 kr., og i april skal vi på den igen.

Vi håber på at tjene mange penge, så drømmen om eget tropshus kan blive realiseret.

I 1965 gik sommerlejren til Hejls ved Kolding. Skønt det regnede næsten hele tiden, havde vi en god lejr alligevel, og vi fik varm mad hver dag, selvom det godt kunne være svært at tænde bål, når det regnede.

I år regner vi med at skulle i sommerlejr på Anholt.

Med spejderhilsen

„Lynet“ I. Grenå trop.

Vi vil gerne sende patruljestafetten videre til patruljen:

„Bierne“, 4. Århus trop, Ole Rømer division.

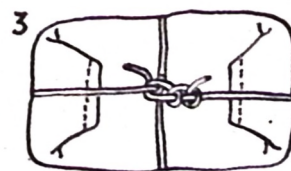
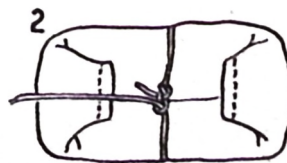
★ Det praktiske hjørne ★

Man kan godt komme ud for det uheldige, at det kniber med at få et bånd til at holde godt sammen om en pakke. I har sikkert set mange løsninger på den sag — og naturligvis kan det go'e gamle råbåndsknob også i mange tilfælde klare ærterne for os.

Men vi har i de engelske pigespejders blad „The Guide“ fundet en løsning, som vi synes burde komme jer til gode også.

Det knob, som englænderne kalder „Packers Knot“, er mere enkelt

end vedstående tegning måske giver udtryk for. Form først båndet som et 8-tal i den ene ende. (1) Før den korte ende gennem det øverste øje, og den lange ende gennem det nederste øje. Før den lange ende („Running end“) omkring pakken, og før derefter den lange ende gennem det øverste øje. (2) Først nu strammes knobet sammen og båndet føres rundt om pakken på den anden led, for at slutte i to enkelte halvtik (3).

Sommeren venter os. —

Nu kan vi snart komme på tur
med telt og alt vort grej,

nu skal vi ud

og have det rart sammen.

Vi skal ud og fornemme røgen
i næseborene, for

midt i alt det dejlige friluftsliv,
kan vi ikke helt skyde

den materielle side væk.

Vi må rent bogstaveligt holde
gryden i kog,

for uden mad og drikke,

du'r helten som bekendt ikke.

Hold gryden i kog - med „ny“ mad

Er I også ved at være lidt trætte af millionbøf og kærnemælkskoldskål, selv om disse ting da smager godt, og også lader sig spise med velbehag.

Men skulle vi ikke prøve noget andet. Det er altid spændende at lave noget, man ikke har prøvet før — det gælder også for menukortet.

Derfor har vi fået snakket godt for Vejrhøj divisions festlige „blåmejse-mor“, Inga Rasmussen, Holbæk, og fået Inga til at fortælle om en masse nye retter. Inga har flere gange været at finde i køkkenregionerne, når korpset har haft større arrangementer, og hun ved, hvad der både er sundt og godt i en spejdermave.

Inga giver jer forlods det gode råd, at I ikke skal være bange for, at „de andre ikke kan li' det, for de kan sāmænd li' mere end de selv ved af“.

Inden vi går i gang med forslagene skal vi lige sige, at alle opskrifter er beregnet på fire personer, så kan I selv gange op, så mængderne kommer til at passe på det antal spejdere, der skal bespises.

PØLSER

Vi starter med *Ymer med rugbrødsdryg / Grøn kartoffelmos med ristede pølser*.

Ymeren kan købes i flasker eller kartoner (to kartoner rækker til fire), og ristet rugbrød kan købes i poser.

Dernæst tager vi fat på efterretten. Hertil skrælles kartofler og skæres i skiver. De koges i halvt mælk og halvt vand, som knapt må dække

kartoflerne. Når de er møre, moses de, en enkelt lille klump eller to gør ikke så meget. Først *nu* kommes der salt i. En dåse spinat eller 200 gram klippet spinat, (der står klippet! En saks er meget nyttig i en køkkenkasse, men så må den også respekteres *kun til mad*). Spinaten kommes ned i mosen. Den bliver mør, mens maden rettes an. En god klump margarine gør godt. Pølserne ristes i margarine, kan koges af med to kopper pølsevand som sovs.

OKSEKØD

En anden dag byder vi på *Vildsvineryg med bagte kartofler og æppelsinsuppe*. Her smører vi først ste-

gepanden med margarine. Derpå lægges fire skiver røget bacon. 400 gram oksekød (hakket) æltes med 4 skiver franskbrød, der er blødt op i en kop mælk. Massen formes som vildsvine-ryg, der lægges oven på baconen. Det hele dækkes med aluminiumsfolie og steger i ca. $\frac{3}{4}$ time. Panden kan koges af med kartoffelvandet og der kan laves brun sovs. Store kartofler steges i kanten af bålet, indpakket i aluminiumsfolie. — Appelsinsuppen laves af 1 dåse appelsinjuice (ca. $\frac{1}{2}$ liter). Først udrøres to spskf. kartoffelmel i en liter vand, og det gives et opkog under omrøring, hvorefter det afkøles. Dernæst piskes juicen i. Kom sukker og citron i og giv tvebakker til.

RIS

Vi kan også servere *Ristaffel med løse ris*, og *pandekager med sveskemos*. 400 gram flæskeskød skæres i terninger og brunes i 100 gram margarine og snurrer i ca. $\frac{1}{2}$ time. En teskefuld carry, rosiner, kokos, $\frac{1}{4}$ kg gulerødder i terninger, 2 bananer i skiver, 1 revet æble, ja næsten alt, tomater, selleri o.s.v. kan kommes i, og gør retten spændende. De løse ris (3 kopper vand til to kopper ris) laves sådan: Risen kommes i det kogende vand og koger under tæt låg i 12 minutter, tages af ilden og står indpakket i ca. 12 minutter — så er de fine. Risen blandes i ristaffelen, og der smages til med salt.

Pandekager kan laves af pandekagepulver, men det er noget dyrere, end hvis man laver dem af 250 gram hvedemel, $\frac{1}{2}$ liter mælk, lidt sukker og salt samt et æg. Svedskemos fås i poser.

„SPUTNIK“

Og hvorfor ikke prøve at lave „Sputnik“ og „Månebjerg“? „Sputnikken“ fremtrylles ved at piske fire æg godt (en hjulpisker gør portionen

dobbelt så stor) 6 spskf. mælk kommes i og en dåse torskerogn smuldrer og blandes i. Massen hældes i 2 margarinesmurte aluminiumsforme (af den slags man får store leverpostej i). De sættes forsigtigt i kartoffelgryden oven på de skrællede kartofler. Begge dele er færdigt samtidig. 100 gram margarine brunes, 2 tomater skæres i skiver og kommes i, og det snurrer i ca. 5 minutter, og gør det ud for sovs.

„Månebjerg“ laves af en lille pose rasp, en lille kop havregryn, som sammen med 2 spskf. sukker ristes i ca. 100 gram margarine. Det lægges lagvis med æblemos fra dåse. Flødeskum kan serveres til, hvis det skal være særlig luksuriøst.

LEVER

Sundhed henter man sig med *levergryde* og *ostesandwich*. 100 gram margarine brunes og lidt løg hakkes heri, og brunes lidt, inden 400 gram lever, der er skåret i småstykker kommes i. En halv liter vand hældes ved, og retten koger ca. 10 minutter, inden den jævnes med hvedemeljævning, og tilsættes kulør, salt, peber og til sidst de kogte kartofler, der er skåret i terninger. (Der kan også anvendes ca. 250 gram lever og 200 gram gulerødder, som er skåret i terninger).

8 skiver franskbrød smøres med margarine på begge sider, og lægges sammen to og to med en tyk skive ost imellem. Brødene steges på panden eller i aluminiumsfolie i gløder.

FARS

Toppington — bananer i svøb er et sjette menuforslag til jer, hvis I har lyst til lidt fornyelse i madrepertoiret. Her skal 400 gram flæskefars blandes med $\frac{1}{4}$ kg. dåse ærter/gulerødder. Farsen fyldes i aluminiumsforme (fra leverpostej) opkoges oven på kartof-

lerne eller i en anden gryde med vand i.

Tynde skiver bacon skal svøbes om banen og sættes fast med spidse tændstikker — uden svovl. — De brunes på panden i lidt margarine.

GRØNTSAGER

Vi kan også komme i lys stemning ved at servere *Forårssuppe* og *makrelæggekage*. Ca. 100 gram (gerne mere) grøntsager koges i 4 dl vand og jævnes med 50 gram mel. 8 dl mælk kommes i sammen med 50 gram margarine og lidt salt. Smørstede franskbrødsterninger kan serveres til. Æggekagen laves af fire æg, der piskes med 8 spskf. mælk. Den pillede, røgede makrel blandes i og æggekagen bages i panden i ca. 100 gram margarine. Den kan pyntes med tomatkiver.

PÅ SPID

Og så slutter vi opskriftrækken af med *Mixed grill* og *Jel-Y jordbærgelé*. Små stykker af kod, log, små tomater og pølser steges på spid over bålet. Der serveres kartofler, som efter at være kogt, snurrer i en marinade af mælk, margarine, vand og hakket persille. Jordbærgelen købes i pulver og opskriften står på kartonen.

Tilbage står at sige, at der ikke er spor til hinder for, at I kan sammensætte forslagene på en helt anden måde, hvis I har mere lyst til det. Og der er heller ikke noget til hinder for, at I kan udelade nogle af dem, og bare prøve et par enkelte, hvis I har tradition for andre gode retter i jeres patrulje og trop. Det skal også lige siges, at selv om disse forslag er „noget andet“, så er de ikke dyrere end mange andre af de retter, der plejer at være at finde på en lejrmapplan. *Velbekomme!*

Juniorer — en god ide

*I forsøg på
at gøre vort spejderarbejde endnu bedre
har man fundet frem til „juniorafdelingerne“,
som nu prøvekøres
forskellige steder i landet,
inden det lægges i fastere rammer*

Enkelte steder i landet gør man for tiden forsøg på at arbejde med en „juniorafdeling“. — Forsøg, som der hviler stor interesse om, fordi der hermed er gjort en nyskabelse, som er værd at have øjnene åbne for. „Juniorafdelinger“ er afdelinger, som skydes ind mellem blåmejserne og de store spejdere. En af begrundelserne er denne, at mange blåmejsere er kede af at være blåmejsere, når de først er nået gennem stjerneprøverne, og mange blåmejsere er kede af at skulle gå direkte over i troppen med dens patruljesystem. Derfor vil man med denne afdeling bl.a. gerne prøve at gøre overgangen fra at være blåmejsere til at være store spejdere blidere.

— Synes I om den idé?

Ruth: Ja faktisk, for det er noget af et spring at komme fra blåmejserne over i troppen.

Helle, Inger og Bitte tilslutter sig.

Ruth: Men vi må huske på, at der er et førerproblem. Jeg tænker ikke

så meget på, at det måske kan være vanskeligt at få førere til en sådan afdeling, men mere på, at det kan være svært for en spejder i en juniorafdeling at komme over i en patrulje, hvor patruljeføreren måske bare er et par år ældre. Vil hun, hvis juniorafdelingen har en voksen fører, respektere sin nye patruljefører?

Bitte: Så skulle der i hvert fald være megen træning for patruljeførerne. Man kunne måske lade patruljeføreren deltage i juniorafdelingens møder, men hvor er det svært at være patruljefører og skulle nå det hele.

— Hvad synes I naturligt måtte være en sådan afdelings arbejdsområde.

Ruth: Spejderprøven.

Inger: Ja og III. kl.s prøven.

Bitte: Jeg tror nu også, at man skulle have særlige duelighedstegn for den gruppe.

— Skal juniorerne kunne deltage i troppens sommerlejr?

Bitte: Ja, af rent praktiske grunde, for det er svært for en trop og flok at skulle arrangere hele tre sommerlejre.

Ruth: Jeg vil mene nej, for jeg tror ikke, at de er udviklede nok.

Helle: Kommer de ikke med, så øger man jo netop springet. Hvis man tilrettelægger deres arbejdsområde sådan, at de får et førstehåndskendskab til lejrlev kan de have megen glæde af at være med.

— Skal man i arbejdet koncentrere sig stærkt om, at medlemmerne skal op og være store spejdere og bevidst tale meget med dem om det.

Bitte: Selvfølgelig skal man arbejde mod, at pigerne skal være store spejdere, men man skal ikke hele tiden sige, at „nu skal I være store spejdere“, for så kan det være svært at indfri forventningerne. Man risikerer bare, at det kommer til at hænge dem ud af halsen.

Inger og Helle: Man skal passe på, at de ikke bliver bange og mister lysten.

— Skal der være ydre kendetegn på juniorenes uniform?

Helle: Nej.

De øvrige deltagere mente jo, f.eks. i form af et mærke på uniform eller tørklæde.

Diskussionen sluttede med følgende replik fra *Bitte*. Men, åh, hvor er det synd, at der er så stor førermangel.

Morsomt sommerjob på Jægergården

I de travle sommermåneder, ca. 20. juni—1. septbr. har jeg brug for en eller to store spejdere, ca. 16 år eller mere.

Hvis du er sund og rask, praktisk anlagt og parat til at tage fat på lidt af hvert, både ude og inde, er dette måske et job for dig, enten i hele perioden eller en del af tiden?

Løn efter aftale.

G. Jørgensen (Tom),
Jægergården, Ørholmvej,
Snekkersten.

Vil du med til orkesterstævne?

Er du en af de mange af „Danmarks glade blå“, som spiller et instrument eller slår tromme, så må dette være noget for dig.

Vi vil gerne, at et orkesterstævne skulle være et håndslag til kammerater i hele landet, og vi tror, at det også vil give stort udbytte til hver enkelt deltager, når vi i 3-4 dage skal spille, lære nyt og hygge os med nye kammerater.

Det er meningen, at vi i Århus vil skabe den ydre ramme for dette stævne, og at vi så i fællesskab skal være med til at fylde denne ramme.

Hvem kan deltage?

Det er ikke kun eksisterende orkestre, der kan være med, men også enkelte spejdere, som ikke har mulighed for at være medlem af et orkester. Der findes jo mange steder enkelte troppe, som har et par trommer og signalhorn, men som ikke i det daglige arbejde har mulighed for at udveksle erfaring med andre. – Derfor lad os slå os sammen og lad os høre, hvordan andre arbejder.

Det kan jo også tænkes, at der findes en „ensom“ spejder, som spiller et blæseinstrument. Lad os høre fra hende også, nu har hun chancen for at komme og spille med, sammen med os andre.

Nu er det ret begrænset, hvad vi kan give af oplysninger, da vi slet ikke ved noget om, hvordan interessen for et orkesterstævne er. Men vi havde tænkt os, at det skulle finde sted de 3-4 første dage af efterårsferien. Angående stævneafgift, så er det også vanskeligt at sige noget om dette endnu, men vi vil selvfølgelig forsøge at gøre det så billigt som muligt, bl.a. ved at indkvartere privat hos Århus-

*Er du en ensomt spillende
spejder i et hjørne af
landet?*

spejdere, dog må deltagerne selv betale rejsen til og fra stævnet.

Vi vil altså gerne i forbindelse med *alle*, som kunne tænke sig at vide mere om planerne, ligesom vi gerne vil have forslag og ønsker i forbindelse med stævnet. Vi vil gerne høre fra evt. interesse-rede, og den foreløbige tilmeldelse er *ikke bindende*. Vi vil gerne have oplysning om navn, adresse og instrument. For orkestre: Orkestrets navn, det ca. antal deltagere og besætningen i orkestret, samt en adresse, som vi kan kontakte.

Altså: klar alle mand. Vi mødes til landsorkesterstævne i Århus 1966.

Vel mødt til forarbejdet og til virkeliggørelsen.

Med messingskrig og trommebrag!

Århus divisionernes march- og harmoniorkestre.

Tilmeldelser og oplysninger angående stævnet bedes sendt inden 1. maj til: *Ebba Hartmann*, Kildegården 5, Århus C.

*Så kan I i Århus
blive til et festligt
spillende orkester.*

»Smætterier«

Lidt om alt muligt – bidrag fra læserne modtages gerne.

Ær din uniform

Under denne overskrift har „Puk“ der er patruljefører i Kundby trop, Vejrhøj division, sendt os et digt. „Puk“ skriver, at det er første gang, hun prøver at skrive et digt. I anledning af, at vi nærmer os Sct. Georgsdag, synes vi, at digtet skal bringes.

Bærer du kun din uniform for forfængeligheds skyld, da giv den hellere bort for din samvittigheds skyld.

Hvad vil du med din spejderdragt, når ikke du holder din pagt. Hvad for en pagt vil du spørge – din pagt med Gud og dit land.

Hvad vil du med din spejderhat, når ikke du holder hovedet løftet, du tør gå en stjerneklar nat, men ikke, når stjernen og månen er sløret.

Når vejen er mørk, vil Gud dig hjælpe
kun ven vil du møde.
Brug din spejderdragt med ære
så kan højt du hovedet bære.

PUK

Månedens kalendervers

APRIL:

*April os ofte kan bedrage,
ved solskin vil den os behage,
men let dog solens milde smil
til regn omskiftes i april.*

Konkurrencevinder

Konkurrencen i februar-bladet om ordsprog er blevet vundet af *Vibeke Hansen*, Rolighedsvej 14, Kgs. Lyngby.

Det eneste rigtige af de seks „ordsprog“, var det femte, der lød „Den ler bedst, der ler sidst“.

Sådan opfatter Lisbeth Knudsen i „Antiloperne“, Dr. Dorotheas trop, at mange spejdere har fået vinteren til at gå – med at strikke til troppens basar foran fjernsynsskærmen.

Trækningsliste til Nøddeknækkeren

100 kr.: Peter Friis Brodersen, Mårbæk pr. Bedsted Lø, Sønderjylland, 14 år.

50 kr.: Ture Andersen, Svendstrupvej 38, Skt. Klemens, Odense, 16 år. Jørgen Jensen, Skolevænget 6, Oksbøl, 14 år. Miss Ellen Margrethe Høgh Møller, Wayside, Elm Close, Farnham Common Bucks, England, 17 år. Anna Marie Jensen, Hinding pr. Thisted, 13 år.

25 kr.: Inger Pedersen, Lundvej 25, Varde, 16 år. Morten Aabo, „Bakkely“, Brovej, Riiskov, 14 år. Ole Schou, Hørhavevej 55 c, Højbjerg pr. Skåde, Jylland, 11 år. Finn A. Johansen, Stenløsevej 80, Hjallesø, 13 år. Michael V. D. Recke, Asylgade 22, Roskilde, 11 år. Geir Jansen,

Grønlandsvej 12, Viborg, 12 år. Bent Kolthoff, Rosenvej 9, 2., Rønne, Bornholm, 29 år. Ole Haslund, Grundtvigsvej 11, Nykøbing Sj., 9 år. Peter Friis Brodersen, Mårbæk pr. Bedsted Lø, Sønderjylland, 14 år. Mogens Petersen, Hopstrup, Esbjerg, 14 år. John Anderberg, Sverigesvej 2, Slagelse, 15 år. Carsten Grønfeldt, Stiftelsesvej 14, Odder, Jylland, 16 år. Vagn Olesen, Abild pr. Tønder, 14 år. Susanne Petersen, Sandbjergvej 20, Vedbæk, 12 år. Anders Aagaard Poulsen, Fredensvej 7, Nykøbing Mors, 15 år. Kirsten Haagen Jensen, Birgittevej 5, Brabrand, 10 år.

15 kr.: Bente Haslund, Grundtvigsvej 11, Nykøbing Sjælland, 14 år. Vagn Christensen, Lindhøjgård, Nybøl, 14 år. Kurt Simonsen, Egebjerg, Stenstrup, 12 år. Preben Rosgård, Brorsonsvej 7, Herning, 13 år. Ole

T. Hansen, Tværvej 60, Svendborg, 13 år. Hanne Christensen, Thyregodlund, 14 år. Niels Peder Holmgård, V. Skræddergård, Møborg pr. Vemb, 12 år. Jan Hindsgavl, Abildgårdsvej 104, Virum, 13 år. Ole Jacobsen, Døjringe pr. Døjringe, 17 år. Connie Bo Larsen, Thorvaldsensvej 9, Slagelse, 14 år. Jens Pryds Hansen, Valmuevej 25, Kolding, 15 år. Margith Sørensen, Kalhave, Rask Mølle, 12 år. Bent Liborius, Treldevej 29, Fredericia, 12 år. Linda Stenberg, Christian d. X's Allé 48, Lyngby, 17 år. Jens Peder Paulsen, „Hald“, Sevel pr. Vinderup, 16 år. Ellen Marie Dalgård, Østerled 8, Lemvig, 15 år. Mette Popp-Madsen, Ny Strandvej 35, Humlebæk, 11 år. Gerda Jensen, Søbakkehus, Endrup, pr. Fredensborg, 12 år. Bente Jensen, Westend 26 st. tv., København V., 9 år. Per Pedersen, Lyngtoften 49, Skive, 14

Teknik og reb, der brast...

En søndag i april måned for det meste af en halv menneskealder siden skulle min „gamle“ patrulje på tur. Det var en dejlig morgen med høj himmel og udsigt til solskin.

Alt i alt tydede det på, at vi skulle få en meget hyggelig tur netop den søndag, og der var derfor også højt humør på, da vi cyklede mod målet, en lille fiskerihavn, anlagt ved indsejlingen til en af de østjyske fjorde.

Det første mål på turen var nu i øvrigt en smuk gammel kirke, som var kendt for at rumme mange fine kalkmalerier, og tillige var den præget af rigdom fra en svunden glørværdig tid på den herregård, der ligger i sognet.

Hen ad middagstid nåede vi så det endelige mål: fiskerihavnen. Den er meget malerisk og den friske forårsbrise og solen gjorde det hele endnu mere hyggeligt. Fiskerihavne har altid for mig været noget særdeles romantisk — og jeg skal lige love jer for, at denne havn også er gået over i erindringen som uhyggelig romantisk.

Skæbnen ville nemlig, at man var i færd med at udvide havnens kajplads det år. Hvis I i jeres patrulje også er særlig „tekniske“, vil I kunne forstå, at det pirrede vores nysgerrighed temmelig meget. Vi måtte simpelthen se dette byggeri nærmere efter.

Ved den nye kaj lå en pram fortojet. Den pram anvendte arbejderne, når de skulle lave kajen ind mod havnesiden. Vi entrede ned på denne pram og satte os velfornejligt til at gumle den medbragte madpakke i os. Solen skinnede, og det var alt sammen idyl.

Men så skete det!

En eller anden af patruljens medlemmer — vi fandt aldrig ud af, hvem det var — havde nemlig i en art sindsforvirring løsnet prammen fra fortojningen i den ene ende. Men ak og ve — den fortojning brast, og før vi anede det, var vi på vej ud af havnen i prammen — uden årer eller noget at stage med ombord. Afstanden fra kajen var oget så meget, at vi ikke kunne springe på land, — og uden for havnen var der små krappe bølger og fralandsvind — med direkte udsigt til Kattegat.

Der blev snakket og grædt. — Men vi fik os taget sammen — mandet op, hedder det vist — og vi lagde os på tværs af prammen og søgte at padle os ind mod kajen med armene, ligesom når hunde svømmer.

Det lykkedes at komme så langt ind, at en af spejderne kunne springe på land og række os en jernstang, og med den som hjælp nåede vi så helt ind, så prammen kunne blive fortojet. —

Vi måtte have fat på en fisker og bekende vor synd, og han lånte os et stykke reb til at splejse sammen med det reb, der var bristet, for „spejderne kan vel splejse“. — Vi gjorde os i hvert fald de hæderligste anstrengelser for at leve op til det omdømme, men om det blev til ug, husker jeg ikke.

Jeg kan betro jer, at vi mistede interessen for at være „tekniske“ efter den tur.

Nu syntes vi jo nok, at den er værd at mindes fra tiden, hvor „der var spejdere til“. Men lov mig, at I lader være med at blive „tekniske“, hvis I kommer ud i en tilsvarende situation.

år. Jørgen Jensen, Brunevang 42 st. th., Brønshøj, 8 år. Benny Henriksen, Danmarksgade 50, Horsens, 14 år. Birgit Holm-Pedersen, Randkløv Allé 124, Kastrup, 11 år. Per Hoffmann, Vestergade 53, Svendborg, 18 år. Trine Dirks, Åbenråvej 30 A, Haderslev, 19 år. Folmer Frydendahl, Lindevej 29, Nyborg, 13 år. Flemming Rigenstrup, Tvedvej 100, Kolding, 13 år. Arne Bo Larsen, Thorvaldsensvej 9, Slagelse, 15 år. Ole Sten Madsen, Anders Larsensvej 121, Holbak, 14 år. Anne Mette Nielsen, Østermarken, Broager, 13 år. Birgit Mohn, G. Wiedsvej 23, Århus C., 11 år. Ole Borgholm Knudsen, „Mærkedal“, Lyngby, pr. Hvidbjerg, Thy, 15 år.

De små nødder:

50 kr.: Ib Jensen, Gl. Møllevej, Gørding, 11 år.

25 kr.: Shirley Svendsen, I. P. Jacobsensvej 10, Skagen, 11 år. Keld Hyldig, Ø. Jølby, Mors, 11 år. Ole Westergård, Kibæk mejeri, Kibæk, 11 år. Eva Bech, Vardevej 24, 3. tv., København Ø., 11 år.

15 kr.: Karsten Jensen, Norgesvej 20, Kolding, 8 år. Bo Erhard Hansen, Grønnevej 259, 9., Virum, 4 år. Tor-kil Filholm, Gartnervænget 37, Rønne, 10 år. Birgit Victor Hansen, Bli-dah Park 42, Hellerup, 10 år. Preben Vemmelund, Breth mark pr. Bar-rit, 12 år. John Preben Jensen, Østed, pr. Roskilde, 10 år. Jens Mathiasen, Gunderup pr. Vrå, Vendsyssel, 10 år. Bent Jepsen, Bildtsvej 19, Ringkø-bing, 12 år. Maria Kofod, Agerlands-vej 11, København S., 11 år. Hans-Martin Hansen, Rosengade 24, Bræ-strup, 10 år.

10 kr.: Kaj Korsbæk Jensen, Reg-

nemark, Borup, 10 år. Jette Yvonne Schmidt Hansen, Grusgravvej 12, Varde, 8 år. Lisbeth Halberg, Niels Juelsvej 27, Svendborg, 11 år. Chris Enevoldsen, c/o Hans Mohr, P. O. Box 65, Kabul, Afghanistan, 11 år. Erik Kiffer, c/o Boje, Adalsvej 9, Bruunshåb, Viborg, 8 år. Berit Sem-dal, Parkallé 19, Skjern, 10 år. Jytte Bitsch, Borumvej 15, Nr. Nissum pr. Lemvig, 11 år. Jette Sjolund, Bovang, Hårlev, 10 år. Ulla Vesth, Trane-vænget 4, Glostrup, 10 år. Klaus Bolø, Mullerød pr. Flemløse, 9 år. Tove Henriksen, Askov Drejerforret-ning, Askov, Vejen, 8 år. Margit Bitsch, Borumvej 15, Nr. Nissum pr. Lemvig, 8 år. Jesper Degn, Bæk-marksbro, 11 år. Ruth, Hans, Inge, Peter Moisgård, Nr. Asmindrup, 4 7, 7, 11 år. Britta Veje Christensen, Storegade 53, Esbjerg, 11 år.

Kære postboxvenner!

Tak for alle jeres venlige breve. Der er mange sjove ind imellem. Forleden fik jeg et brev, hvor der bl. a. stod: „Jeg vil helst have en dreng, men kan også bruge en pige“. Det giver mig anledning til igen at påpege, at DDP's postbox kun formidler kontakter pigespejdere og -førere imellem. Der er for resten stor interesse blandt amerikanske førere af alle kategorier for brevveksling med danske kammerater, så jeg håber på en tilsvarende interesse fra dansk side.

For dagen har jeg forespørgsler fra:

Grækenland. Nogle franskskrivende spejdere 14–16 år.

Italien. 1 PF og 1 seniorspejder 16 år, franskskrivende.

New Zealand. 1 BMF.

Sydafrika. 1 spejder på 12 år og 1 på 15 år.

USA. Alle aldre.

Venlig hilsen

Mummy.

✱

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den	Postbox nr.
Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra	
(land)	evt.
Mit navn er	
Adresse	
.....	
.....	
Skoleklasse el. beskæftigelse	
.....	
.....	
..... Alder	
Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:	
.....	
Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)	
Vedlagt følger kr. 1,50 i frimærker.	

et ikke på tide at
fikske uniformen op

Redigeret af Paw

Samtidig med at pigespejderne i *Hornslet* holdt nytårsparade indviede de deres nye tropshus. Det skete rent symbolsk ved at fanen blev ført fra det gamle tropshus til det nye.

Det nye tropshus er opført ved hjælp fra frivillig arbejdskraft. Huset er bygget af gasbeton-sten udvendigt, og indvendigt af gule sten. Foruden modelokaler indeholder det køkken og magasinplads. Tropsrådsformanden, landinspektør Jørgen Madsen, har været primus motor i det store arbejde.

✱

I *Roskilde* holdt ungdomskorpserne i år nytårsparade for 40. gang. Nytårsappellen blev holdt af en af pionererne fra 1926, kordegn Fritz Christiansen, Roskilde. Også en pioner, pastor emer. C. T. E. Engsig-Krarup, nu 80 år gammel, prædikede ved den efterfølgende gudstjeneste i domkirken. Før man kunne holde paraden i Palægården måtte en buldozer rydde gården for sne!

✱

I *Lillerød* har man nu oprettet en juniorafdeling.

✱

Det bliver måske den sidste nytårsparade, som spejdere fra Svaneke, Nexø, Bodilsker og Poulsker har holdt. Stærke røster har været fremme om at flytte den til et senere tidspunkt på året. Paraden holdtes i år i *Nexø*.

✱

Et godt venskab, stiftet på verdenskonferencen på *Nyborg Strand* i 1963 har medført, at en dansk pigespejder, Hanne Gerny Hansen, i dag sidder i Thailand som sekretær i „Lufthansa“ i Bangkok.

Tegneren

Thora Trilles

Tinka-Tegneserie

Har
læserne
en bog
at anmelde?

De anmeldelser, I ser i dette nummer, er alle indsendte for mere end et år siden. — Noget underligt noget, at de først kommer nu, vil I sikkert sige, men vi beder indsenderne om at tilgive os, at de ikke tidligere har fået deres anmeldelse frem. Forklaringen findes i forbindelse med „Pigespejderne“s redaktørskifte. Vi håber imidlertid, at I lige som os siger „Bedre sent end aldrig“.

RICHARD CROMPTON: *William-serien.*

Jeg vil gerne anmelde en bogserie. Bøgerne er skrevet af Richard Crompton og de hedder: 1. William. 2. William og Mixy. 3. William den uforbederlige. 4. William og smugleren. 5. William på krigsstien. 6. William som detektiv. 7. William på eventyr. 8. William på spil igen.

De er vældig sjove og William laver mange spilopper. William-bøgerne koster 7,50 kr. pr. stk., så vidt jeg ved.

Med venlig hilsen

Rigmor Kappel Schmidt, „Valhalla“, 4. Randers.

✱

A. RUTGERS v. d. L. BASENAUE: *Nybyggerborn.*

Jeg vil gerne anmelde en bog, der er skrevet af A. Rutgers v. d. L. Bassenaue. Bogens titel er „Nybyggerborn“. Det er en meget levende fortalt bog om nybyggernes liv.

Handlingen foregår i USA, hvor en karavane er på vej mod vest. Der fortælles om hverdagen i karavanen og særligt hos een familie. Familien består af to voksne og syv børn. Undervejs dør forældrene af en sygdom og børnene flygter fra karavanen, fordi de vil være sammen. De møder mange farer og kun få forter, hvor de kan gøre ophold.

Efter en streng tid i „De blå bjerge“, når de til bestemmelsesstedet, hvor de får en ny far og mor.

Med spejderhilsen

„Streg“, „Antiloperne“, Dr. Dorothea.

✱

RIGMOR FALK RØNNE: *Ulla og Lulla.*

Jeg vil gerne anmelde en bog, der hedder: Ulla og Lulla.

Den handler om Ulla, der er en tolv års pige, der lever sin tilværelse i en provinsby, som de fleste andre piger på hendes alder. Men i øjeblikket føler hun sig forurettet, fordi hun ikke må lære at spille violin, da hun drømmer om at blive en berømt violinistinde. Hendes far har imidlertid sine grunde til dette afslag. En dag gæstes byen af et cirkus, og Ulla træffer ved en tilfældighed cirkusdirektørens 13-14-årige datter, Lulla, og hendes 7-årige bror, der begge optræder i cirkus, og der kommer nu en meget spændende tid for Ulla.

Ulla og Lulla bliver mere end tilfældige veninder, og det er dette, bogen handler om.

Lis Hansen, „Vaks“, 1. Høng trop.

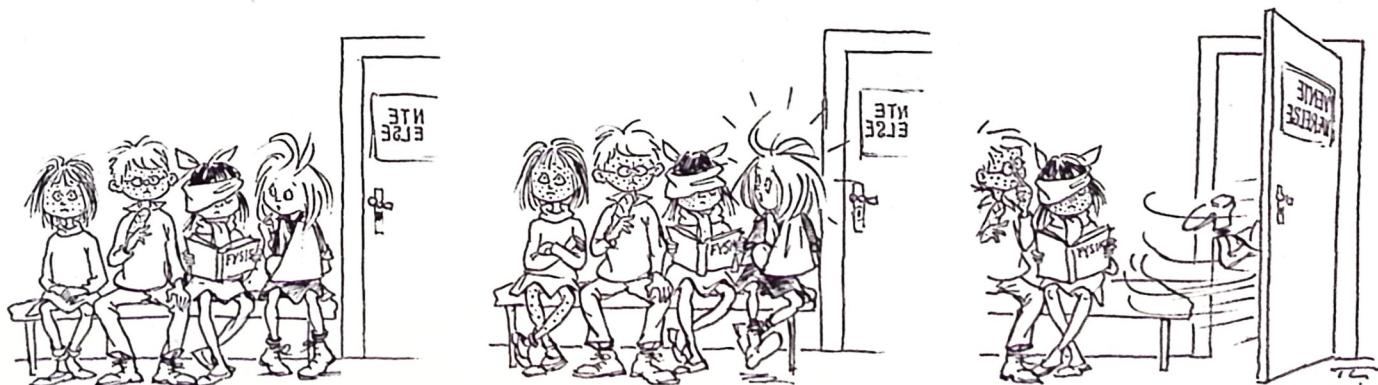
✱

KNUD PETERSEN: *Churchill-klubben.*

Jeg vil gerne anmelde bogen „Churchill-klubben“ af Knud Petersen. Bogen handler om en flok drenge i alderen 14–17 år, som under anden verdenskrig startede Danmarks første organiserede sabotagegruppe. Efter et lille års tid bliver de arresterede. Om natten bryder de ud af deres celle og genoptager deres sabotagearbejde, men om morgenen vender de tilbage til cellen igen. Sådan fortsætter det nu et stykke tid, så bliver det opdaget, og de bliver overført til andre fængsler.

Bogen ender med Danmarks befrielse og drengenes møde med den engelske general Dewing.

Ulla Jeppesen, „Gemserne“, 3. Glostrup.

Har du regntøjet i orden?

Regnfrakker

<i>Plastic på lærred, mørkeblå, stærk kvalitet med svejsede somme og fast hætte</i>	
længde 80 cm	38,00
længde 85 og 90 cm	41,00
længde 95 og 100 cm	43,00
str. 36-46	52,50
<i>Plastic, mørkeblå, stærk og smidig kvalitet, hætte, indskudt stykke foran, fylder kun lidt</i>	
længde 80-85-90 cm	20,50
længde 95-100-105-110 cm	22,50
str. 38-46	24,50

Husk at bestille navnebånd
i god tid inden sommerlejren!

Divisionsnummer på hvid bund, rød eller blå skrift, indtil 2 bogstaver og 3 tal, pr. gros	9,25
Navn på hvid bund, rød eller blå skrift, indtil 20 bogstaver, pr. gros	13,00
Navn og adresse, 9 dus. på hvid bund og 3 dus. på grå bund, rød eller blå skrift, for indtil 35 bogstaver, pr. gros	19,75
for hvert efterfølgende bogstav pr. gros	0,45

NB. Fabrikken forbeholder sig ret til at levere indtil 10 % mere eller mindre til samme pris. Leveringstid 3-4 uger. Mindste antal, der kan bestilles, er 1 gros.

Gummistøvler

<i>Brune Codan Guldsegl</i>	
str. 32-35	23,50
str. 36-40	26,35

Til patruljerne

Patruljekogesæt, 3 gryder, der passer ind i hinanden, med låg	60,20
Hessianpose til grydesættet	4,00
Økse, 500 g	15,50
Øksehylster, læder, m. trykknop el. vrider	6,50
Spade	8,25
Spadehylster, sejldug	2,75
Redningsreb m. haglpose	17,00
Signalplader, pr. sæt, bestående af 4 flag med stænger	21,00
Samaritertaske, læder, til at sætte i bæltet	12,50
Citoæske, metalæske med 2 citoforbindinger, vat, jodpinde og hansaplast	5,75
Patruljekøkkentelt i hvid Army duck 7 oz, forhøjde 80, baghøjde 50, bredde 50, længde 90 cm	65,00

Vær i god tid
med bestillinger
til *St. Georgsdag!*

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14 (gælder ikke for depotudsalgene i provinsen).
Depotet har lukket påskelørdag.

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Gartnervænget 3, Svinninge Sj.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på "Pigespejderne" tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1966 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 4. 4. 1966